

УДК 619:616.981.55

ЧУТЛИВІСТЬ МІКРОФЛОРИ, ІЗОЛЬОВАНОЇ ВІД КОРІВ ЗА ЕНДОМЕТРИТУ

Т. І. Фотіна, д. вет. н., професор, Є. С. Улько, аспірант
tif_ua@meta.ua

Сумський національний аграрний університет, м. Суми

Профілактика та лікування післяродових ускладнень у корів набуває соціальної значимості, оскільки паралельно зі збільшенням споживання тваринницької продукції зростає ризик її контамінації сальмонелами, ешеріхіями, ієрсиніями та іншими мікроорганізмами — збудниками харчових токсикоінфекцій у людини. Через зниження колонізаційної резистентності кишечника відбувається транслокація кишкових мікроорганізмів в органи і тканини тварин. Ця обставина потребувала перегляду сформованих методологічних підходів до профілактики та лікування при ендометритах у корів та необхідності розробки нового покоління екологічно безпечних препаратів широкого спектру дії. Тому на сьогодні одним з важливих напрямків сучасної ветеринарної медицини є розробка і вдосконалення засобів лікування корів і створення надійної системи захисту за післяродових ускладнень.

Ефективність багатьох запропонованих засобів для лікування тварин і профілактики післяпологових ускладнень недостатньо висока. Однією з причин є застосування симптоматичного методу лікування, тоді як лікування корів вимагає знання провідних етіопатогенетичних механізмів, що ведуть до виникнення ендометриту. Метою роботи було визначити чутливість мікрофлори, ізольованої від корів за ендометриту.

Чутливість ізольованих мікроорганізмів до хіміотерапевтичних засобів визначали методом розведень в рідкому поживному середовищі. Дослідженню на чутливість до антибіотиків підлягали чисті культури мікроорганізмів. Матеріал засівали на відповідний набір поживних середовищ, необхідних для виділення чистих культур різних видів мікроорганізмів, і визначали мінімальну пригнічувальну ріст мікроорганізму концентрацію антибіотика. Для визначення величини МПК задані концентрації антибіотика вносили в поживне середовище, яке потім засівали культурою мікроорганізму. Після інкубації оцінювали наявність або відсутність видимого росту.

При вивченні чутливості ізольованих нами від корів з ендометритами встановлено, що більшість із них стійкі до ампіциліну, оксациліну, цефазоліну, неоміцину, стрептоміцину, еритроміцину. Здебільшого культури чутливі до сульфаніламідів, тетрациклінів, нітрофуранів, левоміцетину. *Staphylococcus aureus* був середньо чутливим практично до всіх досліджуваних антибіотиків, окрім ампіциліну та лінкоміцину, до яких він виявився стійким. До оксациліну були стійкі всі ізольовані мікроорганізми, крім *Staphylococcus aureus*. Майже половина ізольованих культур проявляла середню чутливість до цефтріаксону, тилозину, тетрацикліну, левоміцетину та енрофлоксацину. Але ми не визначили препарату, до якого були б чутливими всі ізольовані культури. Культури *Streptococcus pyogenes* були резистентними до ампіциліну, оксациліну, цефазоліну, мономіцину, неоміцину, стрептоміцину, гентаміцину, лінкоміцину та енрофлоксацину і проявили середню чутливість до цефтріаксону, тилозину, тетрацикліну, метронідазолу та левоміцетину.

Отже, для ефективного лікування корів за ендометриту необхідно комбінувати декілька хіміотерапевтичних засобів або конструювати нові комплексні препарати, які матимуть різновекторну дію і будуть однаковою мірою чинити згубну дію на мікроорганізми, що беруть безпосередню участь у розвитку патологічного процесу.

У зв'язку з цим ми вважаємо, що для конструювання нових препаратів необхідно використовувати тільки ті хіміотерапевтики, до яких мають чутливість 90 % ізольованих культур.